

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D., ve věci

žalobce: **X. X. X.**, narozený dne X
státní příslušnost X
zastoupený advokátem JUDr. Athanassiose Pantazopoulosem
sídlem Slavíkova 1510/19, 120 00 Praha

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad štolou 936/3, 170 34 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2022, č. j. OAM-245/LE-LE05-K01-R03-2014,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- I. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný rozhodl o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany tak, že mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b

zákonu č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) se neuděluje.

II. Podstatný obsah žaloby

2. Žalobce ve své žalobě předně obecně shrnul význam slova azyl a odkázal na závěry vyjádřené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2020, č. j. 2 Azs 165/2019-57. Následně podotkl, že v rámci správního řízení uvedl, že jeho otec byl X a X. Absolvoval sice právnickou fakultu v X, ale nikdy nebyl zapsán v X a neměl tudíž oficiální sídlo své kanceláře. Využil však svého vzdělání a spolupracoval jako X a X s X právě i v rámci organizace X [pozn. soudu: jedná se o organizaci X (dále jen „X“)]. Působil přitom v podstatě skrytě, neboť v X vládl a nadále vládne totalitní režim. Schůzky byly organizovány v neoznačené budově, aby zůstaly v tajnosti. Těchto schůzek se účastnil s dalšími X a X. Všichni přitom měli strach, protože byli sledováni vládními zpravodajskými službami. Je podle žalobce tedy nelogické a absurdní, aby žalovaný využíval této skutečnosti v jeho neprospěch.
3. Dále žalobce obsáhle citoval (zřejmě) části rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2020, č. j. 2 Azs 165/2019-57, a podotkl, že jím sdělené informace věděl od svého otce. Jelikož však byla činnost jeho otce skrytá, lze ji těžko nějak dokladovat, zvláště v případě, že k uvedeným událostem došlo před několika lety. Podmínky v demokratické Evropě a totalitním státě v Africe podle něj nelze srovnávat. Poukázal na to, že ve zprávě X ze dne X se uvádí, že záznamy o aktivitách organizace, členech apod. nebyly zachovány a nelze proto zcela vyloučit, že jeho otec skutečně aktivně vykonával činnost, v jejímž důsledku se ocitl se svojí manželkou (matkou žalobce) v nebezpečí. Vyloučit tedy nelze ani to, že ohrožení jsou i další rodinní příslušníci. Jeho otec se totiž mohl při své činnosti setkat s X a mohl proto být unesen a zabit, aby byl umlčen. Taktéž žalobce sdělil, že se obrátil na policii, aby únos otce vyšetřila, avšak ta po zjištění, že se mohlo jednat o X, vyšetřování odmítla. Rovněž mu bylo doporučeno opustit zemi a přesídlili i jeho sourozenci. Sám přitom byl svědkem obou únosů a byl svázán.
4. Žalobce také poukázal na zprávu o organizaci X v období mezi lety X a X, která podle něj prokazuje jeho věrohodnost, a rovněž na závěry vyjádřené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2019, č. j. 9 Azs 39/2019-77. Následně odkázal i na zprávu Amnesty International z roku 2014/2015 založenou ve správním spisu a ohledně situace po prezidentských volbách v roce 2019 na zprávy Human Rights Watch z let 2020 a 2021 s tím, že totalitní praktiky v zemi pokračují i po změně prezidenta, který fakticky vládne v koalici s prezidentem předchozím. Citoval rovněž ze zprávy Amnesty International za rok 2021, která podle něj popisuje situaci v podstatě totožně a navíc obsahuje také informace o stávajícím přístupu státu k X.
5. Dále žalobce namítl, že kdyby byl nucen k návratu do země původu, došlo by jednoznačně k porušení mezinárodních závazků, které Česká republika má. Především by došlo k porušení Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků a článků 3 a 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Žalovaný také podle něj přihlédl k jeho poměrům jen formálně. Taktéž konstatoval, že stanovením lhůty k vycestování z území České republiky by došlo i k porušení článku 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, tedy práva na respektování rodinného a soukromého života. V tomto ohledu uvedl, že otázky lidských práv musí být důkladně zkoumány již od počátku řízení o udělení mezinárodní ochrany, a že při posuzování

reálné hrozby porušení základních lidských práv a svobod ve vztahu ke konkrétní osobě v rámci azylového řízení je zapotřebí vycházet z konkrétních podmínek.

6. Rovněž žalobce podotkl, že státní orgán by při rozhodování neměl připustit domněnku vyvolání problémů z hlediska článku 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jestliže existují závažné a ověřitelné důvody domnívat se, že dotyčný by byl podroben mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení anebo trestu, včetně přímého ohrožení na životě. Žalovanému také vytkl, že se nedostatečně vypořádal s otázkou, zda země jeho původu je místem s plnou garancí lidských práv. Azylové řízení by podle něj mělo v tomto ohledu představovat důkladný přezkum. Odkázal také na zásadu *non-refoulement*, jejíž dodržování má za následek povinnost státu zacházet s cizincem jako s uprchlíkem, dokud není rozhodnuto o jeho statusu. Článek 33 Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků se dle jeho názoru neomezuje pouze na uznané uprchlíky, ale vzhledem k deklaratorní povaze uznání právního postavení uprchlíka i na všechny žadatele o azyl.
7. Závěrem podané žaloby žalobce navrhl zdejšímu soudu, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 1. 12. 2022 shrnul námitky uplatněné v podané žalobě a uvedl, že s nimi nesouhlasí, neboť nedokládají porušení právních předpisů. Konstatoval, že při rozhodování vzal v úvahu skutečnosti tvrzené žalobcem v průběhu správního řízení, shromáždil adekvátní a aktuální informace o zemi původu a vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci. Přijaté řešení označil za odpovídající konkrétním okolnostem daného případu s tím, že je patřičně odůvodněno. Rovněž podotkl, že postupoval s respektem k závěrům vysloveným ve zrušujícím rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 9. 2021, č. j. 16 Az 29/2019-24, a stanoviskem Nejvyššího správního soudu vyjádřeným v rozsudku ze dne 4. 1. 2018, č. j. 10 Azs 254/2017-40. Vyjmenoval také podklady, z nichž při svém rozhodování vycházel.
9. Dále žalovaný uvedl, že nepominul obsah shromážděných informací o postavení X, X či X. Nemohl však ohlédnout od skutečnosti, že žalobcova tvrzení jsou nevěrohodná. Přitom podotkl, že žalobce své obavy odvíjí pouze od aktivit a únosu svého otce. Následně žalovaný poukázal na to, že situaci v zemi původu na základě shromážděných podkladů podrobně zhodnotil, zopakoval své závěry, které učinil v rámci napadeného rozhodnutí, a v podrobnostech odkázal právě na napadené rozhodnutí.
10. Taktéž žalovaný zmínil, že s ohledem na vysokou míru nevěrohodnosti žalobcem poskytnutých informací neobstojí ani tvrzení, že návratem žalobce do země původu dojde k porušení mezinárodních úmluv a principu *non-refoulement*. Případné ekonomické potíže nemohou být dle názoru žalovaného bez dalšího důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. Předložený azylový příběh podle něj neskýtá dostatečnou oporu, aby žalobcem uváděné obavy z pronásledování či ze skutečného nebezpečí vážné újmy mohly být hodnoceny jako důvodné. Závěrem tedy navrhl zdejšímu soudu, aby podanou žalobu v plném rozsahu zamítl.

IV. Obsah správního spisu

11. Ze správního spisu zjistil zdejší soud tyto pro řízení podstatné skutečnosti.
12. Žalobce požádal dne X v České republice o mezinárodní ochranu. V rámci této žádosti uvedl, že je narozen X ve městě X v X, je státním příslušníkem X národnosti X, dorozumí se francouzsky a X a je X vyznání. Jeho otec a matka byli uneseni a určitě zabiti (otec v roce X, matka v X) a o svých třech sourozencích ve vlasti nemá žádné

informace. Zemi původu opustil dne X a od X do X se zdržoval v X. On ani nikdo z jeho rodiny nikdy nebyl členem žádné politické strany ani jiné organizace. Sdělil, že jeho otec byl X a bojoval za X v „X“ (pozn. soudu: správně se zřejmě mělo jednat o X) a v X jej unesli, přičemž jeho samotného, matku a sourozence zbili. Únos šli ohlásit na policii, ale policisté jim řekli, že nemohou nic dělat, protože únos byl součástí X plánu. V X poté zavraždili známého jeho otce a unesli jeho matku. On sám byl také terčem, protože viděl únosce a barvu jejich auta. Pak zmizeli jeho sourozenci, informace o nich nemá, ale slyšel, že utekli do X. Protože zůstal sám a měl být cílem, odletěl do X. Měl X studijní vízum, přičemž cestu mu zajistil známý. Z univerzity ho vyloučili a jeden člověk mu sdělil, že je diplomat a zajistí mu vízum. Po odchodu z vlasti nepobýval v jiném státě Evropské unie. O mezinárodní ochranu žádá, protože je sám a v X skutečně trpěl. V případě návratu do vlasti by to pro něj bylo těžké z důvodu nestabilní ekonomické situace, neví, kam by šel, jeho rodina už tam není. Svůj zdravotní stav označil za dobrý.

13. Do protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany konaném dne 13. 11. 2014 za účasti tlumočnice francouzského jazyka žalobce výše uvedené skutečnosti blíže rozvedl. Mimo jiné sdělil, že cestovní pas získal zcela legálně a bez problémů, a to v X, aby mohl odjet ze země. Cestu z vlasti do X mu zajistil kamarád jeho otce a falešná víza získal v X. Vlast opustil kvůli politickým problémům. Jeho otec pracoval jako X a zabýval se X v roce X. Pracoval přitom v X organizaci, pravděpodobně „X“ (pozn. soudu: správně se zřejmě mělo jednat o organizaci X), a bojoval za X. Co konkrétně dělal a jak se uvedeným X zabýval žalobce nevěděl. Podle žalobce se se jeho otec při té práci mohl dotknout X nebo X a mohl se tam setkat s něčím tajným. Kvůli tomu měl problémy, vyhrožovali mu, zbili ho a v X unesli. Jednalo se alespoň o šest ozbrojených osob, přičemž jednoho z nich žalobce dle obličeje poznal s tím, že to byl známý jeho kamaráda, který patřil k X. Viděl, že to nebyli žádní obyčejní zločinci, měli opravdové zbraně a auto s tmavými skly, takže to musel být někdo z X. Dále žalobce uvedl adresu kanceláře svého otce a sdělil, že policie odmítla věc vyšetřovat z politických důvodů. Následně se obrátil na přítele svého otce, rovněž X, a ten se snažil únos a X vyšetřit, ale v X byl také zavražděn. Taktéž žalobce vypověděl, že sám pak žádné konkrétní problémy neměl, ale celá jeho rodina problémy měla. Policisté jim řekli, že by pro ně bylo nejlepší odejít ze země. Problémy měl pouze psychologické, bál se, avšak jiné potíže ve vlasti neměl a nebyl ani z ničeho obviněn. V X nemohl zůstat ze sociálních důvodů a do vlasti se nemůže vrátit, protože tam nemá nikoho a jsou tam velké ekonomické problémy. Posléze uvedl, že i jeho matka byla v X unesena, a to kvůli problémům jeho otce. K únosu své matky upřesnil, že byli doma, přišli lidé v černém oblečení z X a matku zbili a odvezli. Myslí si, že byli s otcem zabiti. Slyšel také, že jeho sourozenci odešli do X. Při doplňujícím pohovoru dne 15. 12. 2015 žalobce zopakoval některé informace uvedené už v rámci předchozího pohovoru a také uvedl další tvrzení týkající se únosů rodičů a odchodu, resp. zmizení, sourozenců. Rovněž v rámci tohoto doplňujícího pohovoru sdělil, že když se vrátí do země původu jako uprchlík, mohou ho zavřít do vězení, případně zabít. Jako uprchlík by totiž byl považován za nepřítele prezidenta.
14. Rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 4. 2016, č. j. OAM-245/LE-LE05-K01-2014, nebyla žalobci mezinárodní ochrana udělena. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové, který ji svým rozsudek ze dne 25. 7. 2017, č. j. 43 Az 21/2016-51, zamítl. Ve shodě s žalovaným totiž považoval výpověď žalobce za nevěrohodnou, a to zejména pro zásadní rozpory v jeho tvrzeních. Dále poukázal na

skutečnost, že žalobce po tvrzeném útoku na rodiče setrval ve vlasti bez potíží po další dva roky a následně vlast legálně a bez jakýchkoli problémů opustil s platným cestovním dokladem a vízem X.

15. Nejvyšší správní soud však svým rozsudek ze dne 4. 1. 2018, č. j. 10 Azs 254/2017-40, zrušil výše zmíněný rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, jakož i rozhodnutí žalovaného a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Dospěl totiž k závěru, že žalovaný i krajský soud nerespektovali ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se posouzení hodnověrnosti výpovědi žadatele o azyl, nesprávně aplikovali test přiměřené pravděpodobnosti a nerespektovali zásadu „v pochybnostech ve prospěch žadatele“. Uložil přitom žalovanému, aby v dalším řízení posoudil, zda tvrzení žalobce ohledně činnosti otce, jeho únosu a následně i únosu jeho matky (v pochybnostech považované za věrohodné), bude opodstatněné, a tedy způsobilé založit některý z důvodů pro udělení mezinárodní ochrany ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu. K tomu aby zjistil informace o tvrzeném X ve zmíněné oblasti, informace o porušování lidských práv, případně o tom, komu je přičítána odpovědnost. Žalovaný se měl také alespoň rámcově zabývat postavením osob spojených se skupinou X, zejména pak X a X. Dále Nejvyšší správní soud uvedl, že pokud by žalovaný nemohl vyvrátit tvrzení žalobce, musel by se též zabývat nebezpečím, které X, případně jejich rodinným příslušníkům hrozí v zemi původu. Jestliže z informací o zemi původu vyplývá, že existují nikoliv ojedinělé případy únosů, mimosoudních perzekucí a násilností ze strany státu vůči X a současně i jejich rodinným příslušníkům, pak je nutno zvážit pro konkrétní případ žalobce, zda existuje přiměřená pravděpodobnost, že by mohl být v případě návratu do země svého původu vystaven pronásledování ze strany státních orgánů či s jejich tolerancí.
16. Žalovaný dne 3. 1. 2019 provedl s žalobcem další doplňující pohovor, v jehož rámci žalobce zejména potvrdil, že jeho situace se žádným způsobem nezměnila. Taktéž žalovaný shromáždil doplňující materiály týkající se situace v zemi původu žalobce. Při seznámení s podklady rozhodnutí dne 5. 4. 2019 žalobce mimo jiné uvedl, že poslední volby v zemi jeho původu nedopadly dobře. X dle jeho názoru pomohl k moci současnému prezidentovi a nadále v zemi působí a z pozadí ji řídí. Dále sdělil, že ve skutečnosti podle něj byly volby zfalšovány a zvítězil X.
17. Následně žalovaný vydal rozhodnutí ze dne 30. 4. 2019, č. j. OAM-245/LE-LE05-K03-R2-2014, jímž opět rozhodl, že žalobci se mezinárodní ochrana neuděluje. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu k Městskému soudu v Praze, který svým rozsudkem ze dne 13. 9. 2021, č. j. 16 Az 29/2019-24, uvedené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V tomto rozsudku Městský soud v Praze dovodil, že ve zjištěních žalovaného není obsaženo nic, co by se týkalo postavení konkrétních X či X spolupracujících s organizací X ve vztahu k organizaci X a už vůbec ne ve vztahu k vyšetřování X. Rozhodnutí poté neobsahuje ani žádná zjištění týkající se postavení X v zemi původu žalobce a nebezpečí či rizik, která jim v domovském státě hrozí. Taktéž žalovaný podle Městského soudu v Praze pochybil z hlediska zjišťování situace v zemi původu žalobce po prezidentských volbách v roce 2019. Jako důvodnou poté posoudil Městský soud v Praze rovněž námitku, že žalovaný vybral ze zpráv jen části svědčící ve prospěch zamítavého rozhodnutí, přičemž k dalším skutečnostem nepřihlédl. Městský soud v Praze tak uložil žalovanému, aby se v dalším řízení zabýval v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 1. 2018, č. j. 10 Azs 254/2017-40,

postavením osob spojených se skupinou X, zejména X, X a X, a to přímo ve vztahu k X, popř. alespoň rámcově z hlediska nebezpečí, které jim či jejich rodinným příslušníkům hrozilo či hrozí v zemi původu. Za tímto účelem měl žalovaný shromáždit podklady, které obsahují příslušné informace a časově se vztahují k událostem únosů popisovaných žalobcem a též k dalšímu vývoji v čase. Dále se měl žalovaný zabývat i tím, zda změna v osobě prezidenta v lednu 2019 znamená skutečnou změnu politického systému a ukončení vlivu předchozího prezidenta X.

18. Žalovaný si tedy za účelem posouzení žádosti žalobce opatřil další podklady. Kromě jiného založil do správního spisu písemný materiál označený jako „První krok ke spravedlnosti v X“, který byl překladem materiálu publikovaného organizací Human Rights Watch ze dne 12. 5. 2022. Z tohoto písemného materiálu se poté mimo jiné podává, že dne 11. 5. potvrdil Vrchní vojenský soud v X odsuzující rozsudek vynesený nad dvěma vysoce postavenými policisty za úkladné vraždy, jejichž oběťmi se v roce X stali X a jeho X. X byl přitom ředitelem organizace X.
19. Dále byl součástí správního spisu písemný materiál označený jako „Zpráva o zemi původu – X“, který byl překladem informace Ministerstva zahraničních věcí Nizozemska z října 2021. Z tohoto písemného materiálu se mimo jiné podává i politický vývoj v X. Konkrétně z něj vyplývá, že v roce 2021 byla vyslovena nedůvěra vládě a jmenována nová vláda, přičemž na přelomu let 2020 a 2021 se rychle rozpadla síť X, protože politické strany opustily X. X však zůstal v zemi vlivnou osobností i navzdory poklesu politické moci, neboť jeho rodina vlastní více než 80 společností v různých hospodářských odvětvích. Rovněž jsou v uvedeném písemném materiálu obsaženy i informace o politických aktivistech a ochráncích lidských práv. Mimo jiné se v něm v této souvislosti uvádí, že ve sledovaném období nadále docházelo k cíleným akcím proti X, včetně vyhrožování, svévolného zatýkání a zadržování. Ohledně návratu migrantů do X z předmětného písemného materiálu vyplývá, že neexistují žádné informace o tom, že by se migranti, kteří se do země vrátili, dostali po svém příjezdu do problémů s úřady, případně byly vystaveni špatnému zacházení.
20. Žalovaný si opatřil i písemný materiál označený jako „X – Informace MZV ČR, č.j. 113901-5/2022-LPTP ze dne 20. června 2022, k č.j. MV - 82435-1/OAM-2022 – Nevládní organizace X“, ze kterého vyplývá, že obecně bude záviset postavení rodinných příslušníků členů organizace X na jiných a spíše ekonomických faktorech než na příslušnosti k členům této organizace. Současná státní moc členy organizace X ani jejich rodinné příslušníky nepronásleduje ani neohrožuje a situace je klidná. Ostražitost je však na místě, pokud by např. někdo z nich publikoval citlivý článek v médiích apod. O nedávných hrozbách vůči organizaci X nejsou informace. V letech X až X byly členové organizace X tvrdě pronásledováni a bývalý vedoucí X byl v roce X zavražděn, přičemž se jednalo o státem objednanou a realizovanou vraždu. Co se však týče ostatních členů, docházelo k jejich obtěžování zřídka, spíše výjimečně byli někteří členové zadrženi. Kompletní seznam X pracujících pro organizaci X v letech X až X se nedochoval. K útokům na ně v letech X až X zřídka docházet mělo, spíše však k nepřímým, jako např. zničení zařízení kanceláře a poškození automobilu. Na adrese uvedené žalobcem jako adresa kanceláře jeho otce nikdy žádná pobočka organizace X ani X či jiná společnost spolupracující s touto organizací nepůsobila. Dále se z tohoto písemného materiálu podává, že v případě členů, rodinných příslušníků či osob spolupracujících s

organizací X nikdy k případu únosu nedošlo. Jako zdroj je v tomto písemném materiálu označen současný předseda organizace X pan X. X. a DEU X.

21. Správní spis obsahoval také písemný materiál označený jako „X – Informace MZV ČR, č.j. 113900-5/2022-LPTP ze dne 20. června 2022, k č.j. MV- 16484-9/OAM-2022 – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí“. Z tohoto písemného materiálu se mimo jiné podává, že situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu se liší případ od případu. Obecně je nutno principiálně rozlišovat období diktatury za vlády prezidenta X od období následujícího. V naprosté většině případů pak bude možné konstatovat, že pokud osoba požádala o azyl z důvodů spadajících do období vlády X, nyní jí již systematické nebezpečí hrozit nebude. Dále je v tomto materiálu uvedeno, že žádné systematické sankce nehrozí, přičemž reálné riziko by hrozilo, pokud by odchod byl motivován konflikty s vlivnými osobami. Obecně však X nemá žádnou aktivní politiku perzekuce emigrantů, přičemž systematické sledování navrátilců zde prakticky neexistuje.
22. Před vydáním napadeného rozhodnutí žalovaný vyrozuměl zástupce žalobce o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Z protokolu o seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany ze dne 23. 8. 2022 poté vyplývá, že zástupce žalobce i žalobce se s podklady rozhodnutí seznámili. Vyjádřit se k nim ani navrhnout jejich doplnění nechtěli.
23. K podkladům rozhodnutí se žalobce vyjádřil podáním ze dne 2. 9. 2022. V něm odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 13. 9. 2021, č. j. 16 Az 29/2019-24, a řadu zpráv o situaci v zemi původu žalobce. Také podotkl, že jeho zážitky jej zcela opravňují ke strachu. Dále uvedl, že žalovaný měl do spisu informace o zemi původu doplnit, což však neučinil, a proto nemohl být zcela adekvátně zjištěn skutkový stav. Nemůže tedy dojít k vydání přezkoumatelného rozhodnutí. Pokud by tak však žalovaný učinil, zjistil by podle žalobce, že situace je v podstatě stále stejná a probíhá násilná represe obyvatel.
24. Následně tedy žalovaný vydal napadené rozhodnutí, s nímž byl žalobce seznámen ve francouzském jazyce dne 31. 10. 2022 a stejného dne si převzal i originální výtisk tohoto rozhodnutí, což vyplývá z protokolu o předání rozhodnutí odboru azylové a migrační politiky MV ČR ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky ze dne 31. 10. 2022.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

25. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (procedurální směrnice). Po projednání věci, k němuž nařídil jednání, dospěl zdejší soud k níže uvedeným závěrům. Vycházel přitom z následujících ustanovení právních předpisů.
26. Podle ustanovení § 12 zákona o azylu *se azyl cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv*

a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

27. Podle ustanovení § 14 zákona o azylu jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.
28. Podle ustanovení § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
29. Podle ustanovení § 14a odst. 2 zákona o azylu se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
30. Podle ustanovení § 2 odst. 4 zákona o azylu se pronásledováním rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování.
31. Podle ustanovení § 2 odst. 6 zákona o azylu se původcem pronásledování nebo vážné újmy rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.
32. Podle článku 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (publikované pod č. 209/1992 Sb.) nesmí být nikdo mučen nebo podrobován nelidskému či ponižujícímu zacházení anebo trestu.
33. Zdejší soud má předně za to, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí (zejm. str. 13 a 14 napadeného rozhodnutí) zabýval postavením osob spojených se skupinou X (zejména pak X, X a X), z hlediska nebezpečí, které jim či jejich rodinným příslušníkům hrozilo či hrozí v zemi původu žalobce, a to v rozsahu potřebném pro posouzení přiměřené pravděpodobnosti tvrzení žalobce. Rovněž zjistil informace ohledně průběhu vyšetřování X po roce 2008. Opřel se přitom o písemný materiál označený jako „X – Informace MZV ČR, č.j. 113901-5/2022-LPTP ze dne 20. června 2022, k č.j. MV - 82435-1/OAM-2022 – Nevládní organizace X“, ze kterého vyplývá, že obecně bude záviset postavení rodinných příslušníků členů organizace X na jiných a spíše ekonomických faktorech než na příslušnosti k členům této organizace. Současná státní

moc členy organizace X ani jejich rodinné příslušníky nepronásleduje ani neohrožuje a situace je klidná. Ostražitost je však na místě, pokud by např. někdo z nich publikoval citlivý článek v médiích apod. O nedávných hrozbách vůči organizaci X nejsou informace. V letech X až X byly členové organizace X tvrdě pronásledováni a bývalý vedoucí X byl v roce X zavražděn, přičemž se jednalo o státem objednanou a realizovanou vraždu. Co se však týče ostatních členů, docházelo k jejich obtěžování zřídka, spíše výjimečně byli někteří členové zadrženi. Kompletní seznam X pracujících pro organizaci X v letech X až X se nedochoval. K útokům na ně v letech X až X zřídka docházet mělo, spíše však k nepřímým, jako např. zničení zařízení kanceláře a poškození automobilu. Na adrese uvedené žalobcem jako adresa kanceláře jeho otce nikdy žádná pobočka organizace X ani X či jiná společnost spolupracující s touto organizací nepůsobila. Dále se z tohoto písemného materiálu podává, že v případě členů, rodinných příslušníků či osob spolupracujících s organizací X nikdy k případu únosu nedošlo. Jako zdroj je v tomto písemném materiálu označen současný předseda organizace X pan X. X. a DEU X. Zdejší soud se na základě shora uvedeného ztotožňuje se závěrem žalovaného v tom směru, že tvrzené obavy žalobce nejsou přiměřeně pravděpodobné. Pokud žalobce v průběhu jednání namítal nevěrohodnost uvedených zdrojů shora označeného písemného materiálu, soud tuto námitku důvodnou neshledal, neboť neměl žádný důvod podezírat Ministerstvo zahraničních věcí z toho, že by uvedl zdroje nepravdivě.

34. Žalovaný se dále v souladu s výše uvedeným zabýval tím, zda změna v osobě prezidenta X v lednu 2019 znamená skutečnou změnu politického systému a ukončení vlivu předchozího prezidenta X, když na základě materiálu označeného jako „Zpráva o zemi původu – X“, který byl překladem informace Ministerstva zahraničních věcí Nizozemska z října 202, uzavřel, že v roce 2021 byla vyslovena nedůvěra vládě a jmenována nová vláda, přičemž na přelomu let 2020 a 2021 se rychle rozpadla síť X, protože politické strany opustily X, byť X zůstal v zemi vlivnou osobností i navzdory poklesu politické moci, neboť jeho rodina vlastní více než 80 společností v různých hospodářských odvětvích.
35. Pokud žalobce poukázal na to, že ve zprávě X ze dne 20. 6. 2022 se uvádí, že záznamy o aktivitách organizace, členech apod. nebyly zachovány a nelze proto zcela vyloučit, že jeho otec skutečně aktivně vykonával činnost, v jejímž důsledku se ocitl se svojí manželkou (matkou žalobce) v nebezpečí, a nelze proto vyloučit ani to, že ohrožení jsou i další rodinní příslušníci, má soud za to, že žalovaný důvodně posuzoval mimo jiné i takto formulované informace z pohledu přiměřené pravděpodobnosti. To, že určité tvrzení nelze zcela vyloučit, přitom podle soudu bez dalšího neznamená, že je přiměřeně pravděpodobné, jak má žalobce patrně na mysli touto argumentací.
36. K žalobcem namítaným negativním jevům vyplývajících z jím uvedených zdrojů je třeba předně konstatovat, že žalovaný se neopomenul zabývat negativními jevy, ke kterým v zemi původu žalobce dochází. Tyto kupř. na str. 15 napadeného rozhodnutí vyjmenoval, avšak zdejší soud v zásadě souhlasí se závěrem žalovaného v tom směru, že s ohledem na charakter tvrzení žalobce a z hlediska jejich věrohodnosti, předmětné negativní jevy právě žalobci nehrozí. Nelze tedy žalovanému vytknout ani to, že by považoval situaci v zemi původu žalobce za zcela bezproblémovou, když nic takového se z napadeného rozhodnutí nepodává.

37. Pokud žalobce namítal, že v případě nuceného návratu do země původu by jednoznačně došlo k porušení mezinárodních závazků České republiky, je třeba přitakat žalovanému v tom, že v případě zemí, ve kterých panuje problematická situace v oblasti ochrany lidských práv, nelze ještě obecně vyvozovat, že všichni obyvatelé dané země jsou státními orgány pronásledováni ve smyslu zákona o azylu či mezinárodní smluv. Žalobce však především nijak nekonkretizoval v této své námitce, v čem spatřuje jednoznačné porušení Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků a čl. 3 a 6 Úmluvy, proto lze jen rovněž obecně konstatovat, že z veškerých shromážděných materiálů o zemi původu žalobce nikterak nevyplývá jakákoli aktivní perzekuce navrátilců s tím, že kupř. z informace Ministerstva zahraničí ČR ze dne 20. června 2022, č.j. 113900-5/2022-LPTP, se podává, že emigrace je v X natolik rozšířený jev a státní správa má tolik jiných starostí, že systematické sledování navrátilců zde prakticky neexistuje, nebo je spíše náhodné, resp. selektivní a žádné systematické sankce nehrozí. Zároveň i s ohledem na skutečnosti uváděné žalobcem v pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany se lze ztotožnit se závěrem žalovaného v tom směru, že žalobce rovněž nelze považovat za osobu z hlediska současného vládního establishmentu X za jakkoli nepohodlnou či zájmovou. Žalobce nebyl v zemi původu vystaven mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení a z jeho výpovědi rovněž nevyplývá, že by měl být takovému jednání v budoucnu vystaven. Žalovaný podle zdejšího soudu správně usoudil, že žalobce neuvedl nic, co by ukazovalo na to, že by se na jeho situaci mělo něco změnit a byl tak v případě návratu takovému nebezpečí bezprostředně vystaven.
38. Zdejší soud rovněž nesdílí názor žalobce, že se žalovaný nevypořádal dostatečně s otázkou, zda země jeho původu je místem s plnou garancí lidských práv. Předně z napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by žalovaný dospěl k závěru o plné garanci lidských práv v zemi původu žalobce bez dalšího. Naopak sám ze shromážděných materiálů o zemi původu vyvodil, že X stále trpí některými problémy v oblasti ochrany lidských práv. Zejm. na str. 18 a 19 napadeného rozhodnutí poté přezkoumatelně vysvětlil, proč tuto skutečnost nepovažuje za hrozbu nebezpečí relevantní z pohledu zákona o azylu právě pro žalobce. S touto částí napadeného rozhodnutí se nyní soud rovněž ztotožňuje.

VI. Závěr a náklady řízení

39. Zdejší soud tak ze všech výše uvedených důvodů dospěl k závěru o nedůvodnosti žalobních námitek v té podobě, v jaké byly nyní žalobcem včas uplatněny. Zároveň v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž by bylo nutno přihlížet z úřední povinnosti. Podanou žalobu proto zdejší soud zamítl podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
40. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků rozhodl zdejší soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 8. listopadu 2023

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D., v. r.
samosoudce